

Status vedr. mit hus i Jyllinge 1 ½ år efter stormen Bodil besøgte DK.

De færreste husker efterhånden, hvad der skete natten mellem 6/12 og 7/12 2013.

For 1 ½ år siden stod jeg i vand til anklen, og kiggede ud på en have dækket af vand med en tynd skorpe af is. Det var koldt, vådt og uendeligt tyst at stå i min have denne lørdag morgen. Ikke et pip fra en fugl eller lyde efter mennesker i miles omkreds.

Jeg havde brug for ved selvsyn at konstatere, at huset stod under vand. For det virkede så uvirkeligt at se det i tv og på private optagelser. Hvordan kunne vandet komme helt op til mit hus i 5. række fra fjorden??

Stormen Bodil kom forbi og pressede vandet, tværs ind over /gennem land og op i huset nedefra.

Man er så magtesløs overfor vand, det trænger igennem alt og er så ødelæggende på sin vej. Hvis ikke med det samme, så over tid, når materialerne smuldre eller skimmelsvampen flytter ind.

Jeg stod i mit livs krise med et ubeboeligt hus og en lejer som var paralyseret af chok. Lige som jeg, skulle han nu ud i sit livs kamp. Kampen for at overleve, for at komme videre og for at få en anstændig og fair behandling fra forsikringsselskaberne..

Heldigvis kom lejeren hurtigt videre, desværre står jeg stadig i uvishedens land.

Jeg undrer mig over at der ikke kan beregnes erstatning til mig som udlejer af et privat hus. Når huset bliver erklæret ubeboeligt og tidshorisonten for genopbygning er så uvis at lejer vælger at opsiges kontrakten og flytte. Mens huset er ubeboeligt, kan jeg logisk nok ikke udleje det, alligevel kan jeg ikke få kompensation for tabt husleje?

Jeg fandt hurtigt ud af, at der ingen hjælp var at hente hos mit forsikringsselskab. Jeg stod alene. Som husejer var det mit problem, at huset var skadet. Det var mit ansvar at finde ud af lovgivning, hvem skulle jeg kontakte og hvornår. Jeg skulle selv finde ud af, om taksatorrapporten var fyldestgørende. Der var ingen information fra taksator eller forsikringsselskabet side om videre forløb. Når jeg ringede med spørgsmål ang. rapporten, så rettede taksator i den, alt efter humør. Først i september 2014 fik jeg besked om at der var afsat en sagsbehandler til at varetage stormflods spørgsmål. Men det var helt tilfældigt, at jeg fik den oplysning.

Alt dette skulle jeg bruge tid på, samtidig med at jeg måtte gå op i tid, 50 t i gennemsnit hver uge, for at få råd til alle de faste udgifter. Hver dag sidder jeg og laver regnskab, for at minimere de uforudsete udgifter. Dem har jeg ikke råd til.

Mit hus er købt på afdragsfrit lån, et lån som jeg skulle begynde at betale afdrag på i 2017. Men fordi mit hus nu har været ubeboeligt i over 1 år, så er jeg begyndt at betale afdrag allerede fra april i år. For kreditforeningen er bange for, at jeg på et tidspunkt ikke kan betale mine udgifter. Nu er jeg så oppe på 62 t pr uge, for at få det hele til at løbe rundt økonomisk.

Mine stress symptomer kæmper mod depressionen om at få mig ned psykisk og fysisk. Jeg har uregelmæssig hjerterytme, mavesår, for højt blodtryk og fra tid til anden de sædvanlige infektioner som forkølelse, halsbetændelse mv. Til mit held, så får de banale infektioner aldrig rigtig fat. Min krop kører konstant i højeste alarmberedskab og er for stresset til at bukke under for ”små” infektioner. Min stædighed er også et plus i kampen for et anstændigt liv.

Jeg nægter at give op, jeg nægter at give op, jeg nægter at give op.

Hver dag, hver time, hvert minut minder jeg mig selv om at uanset om jeg har det forkerte forsikringselskab, så har jeg ret til en fair behandling. Jeg har ret til at blive taget seriøst, også selvom jeg er kvinde.....

Er det tilfældigt at alle i poster over telefonsælgeren jeg har haft kontakt med er mænd?? Måske, men er det så også et tilfælde at os, husejere, som endnu ikke har fået en afklaring på vores sag, som endnu ikke har fået bygget/reableret huse, vi er kvinder??

Enlige kvinder som ikke finder sig i dårlig behandling eller hysteriske kællinger???

Kvinder i flertal, for jeg er nemlig ikke alene. Vi er flere som står i dag 1½ år efter og ikke ved, hvornår vores mareridt slutter. Vi ved ikke hvem, som vinder kampen eller hvornår kampen for en anstændig behandling af vores sag slutter..

For det er jo så længe siden, der er ingen som har travlt med at få afsluttet vores sager. Når vi har kunnet vente så længe, så kan vi vel vente lidt endnu. Hvad forskel gør et par mdr. fra eller til??

Alle overlevede selve oversvømmelsen, men hvor mange overlever eftervirkningerne?? Skimmelsvamp, PTSD, Dårlig service fra forsikringselskabet

Den danske regering har travlt med at sende penge ud af landet for at hjælpe sagesløse ofre for naturkatastrofer. De kan jo ikke gøre for det, de kæmper mod moder natur.

Men hvem hjælper os som kæmper mod forsikringselskaberne??

Vi har selv valgt vores forsikringselskab, men betyder det så at vi ikke ret til hjælp??